

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“
 вносить: в Австрії:
 на цілий рік 24 К
 на пів року 12 К
 на чверть року 6 К
 на місяць 2 К

За границею:
 на цілий рік: зі щоденною ви-
 сидкою 7 доларів або 14 рублів;
 з висидкою двічі в тижні 6 до-
 ларів або 12 рублів; з висидкою
 що суботи 5 доларів або 10 руб.
 Поодинокі числа по 10 сотаків.

Телефон Редакції ч. 1484.
 Конто почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-суспільний дневник.

„Вирвеш ми очи і Душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
 бо русне ми серце і віра руска“. — З Русланових посьмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім
 неділь і руских свят о 5 год.
 по полудни. — Редакція, адміні-
 страція і експедиція „Руслана“
 при ул. Хмельовского ч. 15, II.
 поверх. Експедиція місцева
 в Агенції Соколовского в паса-
 жи Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на
 попередню застеругу.

Рекламації лише неопечатані
 є вільні від порта. — Оповіст-
 ка звичайні приймають ся по ц.
 20 с. від стрічки, а в „Надійс-
 ним“ 40 сот. Подяки і приватні
 донесеня по 30 сот. від стрічки

До якої цілі веде російська пропаганда в Галичині?

(Δ) Наші домородні москвичі уміють знаменито грати роль відповідно виробленій ними цілими десятиліттями т. зв. Zweiseelentheorie. Щоденних доказів на се достарчає нам тутешнє житє в рускій суспільности. Розгляньмо ся н. пр. на релігійнім і церковнім полі. На верх представляють ся їх священники уніятами, алеж се не спинає їх відправляти молебні в честь російських генералів в уніятській таки церкві і вносити прилюдно „во всеуслышаніє“ в їх честь „многолітствія“. Їх католицке на верх ісповіданє не спинає їх зовсім передплачувати або даром приймати „Прикарп. Русь“, „Голось Народна“, „Галичанина“, „Русское Слово“, календарь „Общества им. Качковского“, хоч в тих часописях і квижках ведуть явну борбу проти руско-католи. Владик, проти унії і величають „православіє“ яко „правдливу, тверду рускую віру“. Католицке ісповіданє не спинає тих священників висилати селянських і дяківських або й власних синів до Росії, щоби там переходили на православіє, ставали „батьошками“ і вертали до Галичини розповсюджувати між Русинами російське православіє. Мимо всіх тих яскравих подій таки священники остають на своїх становищах душпастирствами, дістають навіть відзнаки і добрі приходи за дїя того, що нібито нема конкретних доказів їх віроломства.

Гляньмо на народно-політичне поле, то й тут побачимо, як зручно уміють наші москвичі притворювати ся, забляхманювати очі міродатних властей і представляти ся наскрізь льоальними. Потреба властей репрезентацию до австрійських властей, міністрів, чи намісників, то наперед висуває ся золотокоронів і ордеровців, а тільки на срім кінчику ставляє ся Маркових, Мончаловских і т. п. Колиж треба станути в Петербурзі, тоді обертає ся сю репрезентацию наперед срім кінцем, а тоді на чоло висувають ся Глебовічкі, Мончаловскі, Грушкевичі, Гриневецкі, і т. п.

А так само дїє ся з висловом „убежденій“. Тут в соймі, в державній радї і де инде говорять ся, а по часописях пише ся, що ось то галицькі москвичі визнають, як і пос. Курілович запевняв у Reichspost, тільки національне і культурне єдинство з московским народом, а борони Боже, не думають навіть про політичне єдинство з Росією і стоять вірно при Австрії і Габсбургім домі. Колиж ті самі господинове опинять ся поза чорножовтими стовпами і найдуть ся між „своїми“ чи то в Москві, чи в Петербурзі, а навіть в Почаєві, тоді розв'язує ся ім язык, розкриває ся широке серце руске і тоді виголошують такі промови, що навіть російські генерали вважають конечним, облити загорілих обединителів галицьких зимною водою (як се було в Петербурзі, де такий галицький обединитель почав згідно висловлювати ся про австр. армію).

Очевидно се вельми невміло тим галицьким обединителям, що російські часописи з великою радістю подають такі події до прилюдної відомости, а коли за се їх тут пригвоздить ся і напаятне їх зраду, тоді тутешні

їх часописи називають се доносом, клеветою, інсинуацією і т. п. і заперечують, начеб не було ніяких конкретних доказів.

Пишучи про такі події, чи то на релігійнім і церковнім полі, чи то на народно-політичнім, черпали ми все докази наведені в російських часописях, от хоч би про промову еп. Евлогія до почаївських путників, котрою визнає їх, щоби готовили ся до борби за визволенє Галичини від Австрії, або коли ми вказали на плян ширеня православія в Галичині на основі „Московск. Вѣдомостей“ у вчерашнім числі нашого дневника.

Але не тільки в часописях находимо численні докази про задушевні бажаня і змаганя наших галицьких москвичів до оправославлення і злуки Галичини з Росією, а також і в інших виданях. Звернемо тут бачність на видану в Петербурзі обемисту брошуру п. з. „Значеніє Русского Прикарпатья для Россіи“. Прикарпаттьє будуще — второе Приамурье для Россіи вь предстоящей ей борбѣ съ вѣроломною Западною Европою, изложилъ И. И. Гумецкій“ (очевидно Галичанин).

Отже щоби дневники наших москвичів або провідники сего табору не докорювали нам, що ми наводимо на них безосновну напасть, що кидасмо інсинуації без конкретних доказів, то ми покористуємось сею брошурою, написаною тутешним галицьким москвичем, котрий перед усею Росією розкрив своє серце і виявив усі задушевні гадки і змаганя наших москвичів. А думаємо, що на основі дословних виїмок печатних з сеї брошури і міродатні власти державні і церковні прийдуть до переконаня, що се є яскраві конкретні докази змагань наших домородних москвичів, та що й они самі тоді не посьміють викручуватись, що на них кидася безосновні доноси, клевети й інсинуації і що они не є такими безвинними баранцями, як себе намагають представити перед міродатними кругами. Справдешня ціль російської пропаганди в Галичині є з підмогою православія і розширеня обединительної ідеї російської підготувати Галичину до російського забору. (Дальше буде).

о. М. Каровець.

Конгрес для охорони памятників і опіки рідної землі.

(Дальше).

Наглядним доказом блеску і могутности архієпископів Зальцбурга — се ціле місто — а передовсім твердиня Hohensalzburg. Твердиня на найвишій точці Зальцбурга, є дуже цікава будова, якої довершив архієпископ Гебгард I в р. 1077, для охорони перед цїсарскою властью, а в части против розрухів хлопських в часі 30-літньої війни.

В одній з саль видно на мраморній колонній слїди кулі з канони табору хлопского. Твердиня ся служила також охороною проти Шведів. Ціла твердиня стоїть на камінній скелі і є закінченєм монашої гори Mönchsberg.

На подвір'ю твердині находить ся церква св. Юрія, а вибудував її в р. 1502 архієпископ Leonhard von Kreutschach. Архієпископ сей і володар Зальцбурга походив з хлопского роду, тому в гербі своїм кавав нималювати ріпу. В княжих комнатах твердині вибудованих в р. 1500 находять ся різьби артистично історичної вартости, докази високого артистичного змислу їх володарів і творців. В західній вежі находить ся комната тортур, якими приневолювано до визнаня вини. З твердині чудовий вид на Зальцбург, ріку Зальцах, на протилежну гору Капуцинів, в низу дім Моцарта, церква Maria Plain, на схід гори Salzkammergut, на захід рівнина Баварска.

З твердині, як і до гори, дістаємо ся гірською залізничкою, званою тут Seilbahn. В низших частях твердині містить ся тепер війско.

Цдучи з Festungsgasse, входимо по лівім боці на цвинтар св. Петра. Є се найстарший цвинтар; в скелі спочивають тіла многих зальцбургских родив. Цвинтар малий, але слашний задля своєї живописної краси і поетичного місця.

Лєнау пише о нїм:

„Der fromme Wanderer kommend aus der Ferne,
 Dem hier kein Glück vermodert, weilt doch
 gerne
 Hier wo die Schönheit Hüterin der Toten.“

Цвинтар сей не робить вражїня цвинтара, але подобає на збірник памятників. У високій, стрімкій скелі видовбано келї і тут жили монахи. Ще нині видно цуствельно св. Максима, а в скелі спочивають мошї сего святаго. По збуреню Juvaum скинули єго Герулї з високої скелі разом з товаришами і так найшов сей святий монах смерть мученичу.

Звідси зве ся гора Mönchsberg.

Дальше під скелею в напрямі північно-західнім стоїть двірська стайня вибудована за часів архієпископа Вольфа Дітріха в р. 1607. Стайня ся містить 130 коней. Перед кождим конем є мраморна мушля на воду — урядженє на гарно. Славно є зимова „райтшуля“, котрої стелю украшає образ борців. Красною ще від сеї літна уїздальня, звана ареною, котрої дві стїни становить чернеца гора. В стїнах велї викувати архієпископ Johann Ernst в р. 1693, три галерї з 96 лїжками для видців. В стайні стоять тепер коні артилерїї.

З поміж важнійших церков згадаю ще церкву Францішканів з 13 віку. Будівничий злучив тут три доби стилю: середня нава в чисто романським стилю, просторий хор в стилю готичнім, а презбітерія, яку окружає вінок з каплиць, має в собі злучені стилї рензавс, барок і рококо. Церква св. Тройці з банєю і двома вежами — в стилю бароковім вибудована в р. 1699 за архієпископа Johann-a Ernst-a; церква Августинів на передмістї Mülln, вибудована в р. 1453; церква колегіяльна, при площі університетській, пишає ся величавою банєю. Вибудована в р. 1696—1707 за володїня архієпископа Johann-a Ernst-a. В тім самім часі вибудував сей князь архієпископ також церкву Кастана. На цвинтарі стоїть ще церква св. Власїна і походить з р. 1074. Теперїшня будова повстала в XIV. столїтю.

При церкві колегіяльній стоїть давна колегія, котру заснував архієпископ Paris von Lodron в р. 1662, отже майже сучасна нашій колегії Могилянській в Києві. За правительства баварского в р. 1810 знесено університет. До 1875 єствував тут ще виділ медичний, а доси полишив ся ще лише оден виділ богословский яко останок університету. Крім того містить ся ще в давнім університеті: державна гімназия, семінарія учительська мужеска, школа музична, названа в честь великого мистця звуків Mozarteum. Є се свого рода університет декадентичний і має правдиво австрійську назву: K. K. Studiengebäude. Тут є також велика бібліотека на II. поверсі, яка має понад 90 тисяч творів, між ними деякі дуже рідкі, рукописів понад 1300. Крім того находить ся тут найбільша саяя, звана aula academica, вибудована в р. 1631 за архієпископа Paris von Lodron. Ся aula була призначена первісно для зборів конгрегації Марїєвскої. Є она заравом неначе галерия образів і служить тепер для відправи шкільного Богослужєня, як також для більших зібрань і концертів.

В тій гарній, великих розмірів салі украшеній бюстами цїсарів Франц Йосифа і Вільгельма II. зібрани ся учасники конгресу. Вечером о год. 7½ саяя наповнилася по берегі. Предсїдник конгресу тайний радник Двора проф. др. von Oeschelhäuser, з Карльсбурга по-вїтав так численію зібраних, особливо єго королївску Високість Принца Івана Юрія Саксоньского, Є. Ем. кард. князя Архієпископа Качталера, Принца Франца von und zu Lichtenstein, яко заступника протектора конгресу Архієвнзя престолонаслідника Франца-Фердинанда; достойників австрійських урядів і представників австрійского, німецького і швайцарского правительств.

Ряд привітних промов отворив президент краю граф Schafgotsch витяючи зібраних іменем правительства і висказав радїсть Зальцбурга, який по першій раз гостить у себе німецькі союзи для плакания памятників і любови рідної землі разом з австрійскими заступниками. Моєю найкрасшою задачею — говорив бесїдник, — є передати найтеплїший сердечний привіт світлого Протектора сего конгресу єго цїс. і кор. Високости Архієвнзя Франца-Фердинанда, принца, що визначає ся змислом штуки. Тут відчитав президент телеграму Престолонаслідника, в котрій сей Високій Протектор висказує жаль, що задля рівночасного речєня великих маневрів, які відбувають ся на Угорщині під єго проводом, не може брати участі в конгресі в Зальцбургу а лише просить президента привитати всіх в єго імені найщирїше і найгорячїше. З особлившою привѣтностю прийняв Є. ц. к. Високість протекторат над першим конгресом плакания памятників на Австрійській землі і від єго праць сподїє ся дальшого поглибленя зрозумїня у урядів і населєня для зберїганя високо цїнних памятників штуки в монархїї і для любови та охорони рідної землі. Що і у нас є цїнні скарби штуки, о тім переконають ся панове учасники, як в часі свого побуту в Зальцбургу, так талож при нагоді прогульки до Відня. Вкінці бажав конгресови успішної праці. Архієвнзя Франц (живї олєски). Коли згадаю о Гданьску — говорив президент краю — де відбув ся послїдний конгрес для плакания і зберїганя памятників вітчизни — то велика подібність до Зальцбурга і Країни, до

ВЕЛИКА ВИПРОДАЖА
 з причини зміни льокалю.

ЮЛІЯН ДОМБРОВСКИЙ
 МАГАЗИН ЗОЛОТНИЧИЙ ГОДИННИКАРСКО-ЮВІЛЕРСКИЙ.
 у Львові, ул. Гетманська ч. 4.

від 15. січня 1912 ул. Академічна 3 побіч Гіпотечного Банку напроти Готолу Жоржа.
 Великий вибір заручинових перстенів, шлюбних обручок, шпильок і букетових перетінців.

яких належать Гданьск і Зальцбург — мали бодай в часті свої блескучі хвилі під духовним панованем. Звідтам йшла культура блескучим кроком німецьких лицарів, звідси з твердині Hohensalzburg від князів, що плекали змисл штуки і они то сотворили нинішнє місто. Образом, типом для них був італійський ренесанс XV. століття з его відтінками, котрий тут на кождім кроці стрічаємо.

Бесідник підніс ту безглядність нинішніх часів, яка усуває без розбору все, що стоїть на дорозі руху. Згадав, як миле чути рідної стріхи, яке в глибині серцеце дрімає, як цінне добро. Не лише Шкот співає: „Mein Herz bleibt im Hochland, wo immer ich geh“, не лише сян гордих Альп чує тугу за своїми горами, але хочби се була і пуща, де стояла наша рідна хатина, де дїтьми ще грали ся, серце не забуде ві.

Хто з нас не чув сего в собі? Часто лежав я ще хлопцем на мураві і дивив ся шаріючу ясність вечірного неба, коли повадімною в меляхольнім краканю летів гайворон до свого гнізда. Зовсім инші околиці, инше окружене було довкола мене, але я знаю се як нині, глибоко се мене діткнуло, коли я по довшим часі побачив знов рідний вигін.

До мого памятника був я приволонений вписати сих кілька стрічок, які случайно впади мені знов в очи:

„Zur Heide zurück — da zieht es mich hin
Nach der einsamen Heide nur steht mein
[Sinn
Da blüht nicht Zitrone, kein Mandelbaum
Da wächts nur still in dem weiten Raum
Ein kleines Blümlein mit Gökchen rot
Und mich erinnert's an Kindheit und Todt!“

Нехай ніхто не важить ся зухвало прикладати сокири до своєї рідної сторони, бо хто не знає рідної сторони, сей не знає також вітчизни. (гучні оплески).

(Дальше буде).

З державної ради.

На вчерашнім засіданню палати послів відчитано домагане кравого карного суду у Львові в справі видачі пос. Брайтера ізза обиди чести, та окружного суду в Бережанах в справі видачі пос. Серватовського наслідком провини в §§. 35. і 337. кар. закона (провина проти безпеченства житя).

Міністер-предсідник гр. Штіргк представив палаті нових міністрів: д-ра Брафа, Залеского і Длугоша.

Після сего приступлено до дальшої дорожньої розправи. Промовляли пп. Івцевич (хорв.), Яново ч (чес. агр.) по чеськи, Шіллінгер (чес. катол. нар.), Ридло (чес. агр.), Лехер (нім. пост.).

Сей останній поборовав внесок п. Лясоцко в справі увільнення битя худоби і печеня хліба від примусу концесії. Що до справи дозову мяса, бесідник противить ся компромісовому внескови, який має вийти від нім. народного Союзу.

Ветеринарній небезпекі не є оправдані. Бесідник полемізував дальше з выводами бувших і теперішніх міністрів, що Австрія є зависима від Угорщини, як також з твердженням предсідника міністрів гр. Штіргка, що не може виконати ухвали палати. Відтак полемізував з выводами мін. Залеского, як бувшого управителя міністерства рільництва, а скінчив візванем до правительства, щоб шанувало ухвали палати. На сїм покінчено розправу і вибрано головних бесідників, пп. Вінтера і Глядніка.

При кінці вчерашнього засідання відчитано внески і запяті.

Посли Грос і Дамм поставили внесок, щоб правительство полагодило численні залізничні інвестиції на будову залізничних возів.

Пос. Недріст предложив внесок в справ зміні закона про емеритури міністрів в тім дусі, щоб міністер до одержання емеритури 8.000 К сповняв свій уряд що найменше три літа.

Пос. К. Левицкий вніс запит в справі іменованя посла Длугоша міністром для Галичини. Пос. К. Левицкий питає предсідника кабінета, чи поінформував Корону, що кандидат назначений правительством, був представлений наслідком одностороннього диктату кола польского. Дальше питає, як міністер-предсідник розуміє становище того міністра в раді Корони як представника цілого краю, ми-

мо сего, що є він мужом довіря і виконним чинником польского кола. Вкінці питає, що предсідник кабінета наміряє учинити, щоб польский нарід не поніс шкоди наслідком впливів того міністра на державну адміністрацію і ануіршну політику в краю.

На тім відложено наради, слідує засідане відбуде ся нині о год. 11. рано.

Бюджетова комісія зібрала ся по засіданню палати послів і радила над бюджетовою провізорією. Промовляв предсідник кабінета гр. Штіргк. Бесідник просив о принятє бюджетової провізорії, як також о ухваленє дозволу на затагненє нозички 109 мільонів на інвестиційні цілі. Ухваленє дозволу на сю позичку є конечне. За се противить ся премієр підвисшеною тої позиції в теперішній хвилі мимо сего, що є також инші потреби, як будова нових возів залізничних і розширенє телефонічної сіти. Правительство розвинє само в тім напрямі акцію і в відповідній хвилі предложить свої внески. Бесідник виказує конечність ухваленя піврічної провізорії, тому правильну працю парламенту можна зачати аж з кінцем першого чвертьроку 1912. тому що по новім році є намір скликати сесию соймін.

Міністер-предсідник заповів, що переговори з Угорщиною в справі дозову мяса зачнуть ся на ново, новела до закона про водні дороги буде внесена в найблизших тяжнях, а предлога в справі локальних залізниць на весні. Бесідник перечить чуткам, наче би він мав якісь тайні пляни що до ужитя § 14. в справі введєня нового військовогo закона. При тій нагоді вказав, що твердженє, наче би правительство мало якісь спеціальні наміри що до ужитя § 14. є неправдиві. Вже в своїй програмі промови заявив міністер, що хоче в парламентом працювати льояльно. Не належить приписувати правительству без причини таких намірів. Як в інтересі правительства так і парламенту лежить се, щоб відогнати марєво § 14. Правительство ужє всіх своїх найліпших сил, щоб сповнити ждучі его задачі. (Оплески).

Після сего промовив голова комісії п. Коритовский, витаючи нового міністра скарбу Залеского.

З черги забрав голос мін. скарбу Залеский, вказуючи на своє трудне доложенє, яке являє ся тим труднішим, що ходить о розвязку зовсім суперечних собі проблемів. Іменно з одної сторони видатки і потреби без настанно зростають, з другої знова сторони бюджет не має потрібної гнучности. Є отже потреба підпринятя кредитової операції, як також вшуканя нових жерел доходів, пазмитаючи при тім на основу удержаня рівноваги в бюджеті.

Не можна забувати також про се, щоб при твореню нових доходів не обтяжувано надто податками населєня. Бесідник має надію, що спільною працею з парламентом зможе ті трудности поконати.

Бесідник полемізує з выводами головного референта Штайнвендера в справі парламентарного признаня затагненої давнішим правительством позички на основі § 14. Рішучо противить ся поглядю Штайнвендера, щоб парламент признав позичку лише в висоті дійсно зужитої суми, т. є 60 мільонів місто 76 мільонів і остерігає дальше перед покриванем деяких видатків з касових засобів, які можуть придати ся на поправу долі державних функціонарів.

В перших місяцях року впливають податки звичайно слабо, до сего в многих околицях з огляду на живлові нещастя будуть мусіти податкові власти дуже оглядно поступати. Державна знова має видатки на многих областях і найшла би ся в небезпечі, наколиб державній скарб не мав грошей.

В справі предложеної правительством позички просить міністер, щоб єї підвисшувано, як вносять пп. Колішер і Масталька, на цілі телефонів і залізничні інвестиції, мимо сего, що признає їх повну слушність, а то тому, що та справа вимагає основного і обережного поступованя.

На конець промовляли ще пп. Котлярж, Ход, Фрідман і Окуневский, на чім перервано наради.

Крім бюджетової комісії радила вчєра також комісія урядничих справ та дорожнєнна комісія.

Італійско-турецка війка.

Італійский генеральний штаб дрімає, хоч щоденно одержує нову поміч. В останніх днях прибуло 12 нових батарей артилерії. Офіцери на становищах починають відчувати шкідливість пасивної оборони. Доці ще більше мучать військо. Турки безперестанно ведуть бої шрапнєлями з щораз ближшої віддалі.

В палаті коменданта італійських війск обговорювано справу знищеня оаз, щоб в них Турки не могли знайти захисту, однак ся варварска предлога упала. Признано конечність ревізії в оазах, взятє закладників, а що найважніше розпочати офензиву. Операційна підстава є обдумана. Нагромаджено 16-дневний припас провіанту і фуражів. Приготовлено також 4.000 верхоблюдів. Привіз провіантів і амуніції відбуває ся без перепони з Риму. Незвісно, чому не посилають з Італії кінноти, якої є тепер в Триполісі всего 2 швадрони, хоч і степова війна вимагає кавалерії. Фронтіві становища заосмотрено в проєктори.

З поля бою. Аг. Стеф. доносить з Триполісу під датою 20. с. м.: Ніч була супокійна, нині встала погода. Ми мали лише кілька зустріч, в котрих по нашій стороні були 2 жовніри ранені. Розслідуванє терену з помічю літаків показало ся успішним. Інформації з ріжних сторін потверджують, що Араби вже помучили ся.

Турки мусіли ужити оноді сильних впливів, щоб повздержати 1.200 Арабів від повороту до праць на рілі. З Гомс надходять корисні відомости. З Тобрук доносять, що італійский відділ зничив телеграфічні получєня під Солум, причім натрафив на сильну опір у Арабів, що борють ся під проводом турецького офіцера. По італійській стороні 3 ранені, ворог поніс значні втрати.

З Дерна доносять, що 17. с. м. ударили Турки з цілою силою на італійські становища, однак їх відперто. Чотирох Італійців зранили на ворожій стороні дуже багато ранених і вбитих.

До турецького міністерства війни наспіла депеша, із котрої виходило би, що два італійські военні кораблі в неділю рано острілювали Акабу над Червоним морем. Кілька дільниць міста повищено.

Зрада війскових лікарів. Турецких лікарів, що прибули в Італії, арештовано і їх поставлять перед війсковий суд, бо після донесєня з Триполісу місто піти за армією дали ся ввати Італійцям в полов.

Найновіші вісти. Аг. Стеф. сиовіщає: В Тобрук італійські батареї острілювали арабський табор і зничили его до тла. Араби повтікали. Біля Дерна прийшло минувшої ночі до завзятого бою. Ворог дофнув ся. В Бенгазі і Гомс не надійшли ніякі нові вісти. Генерал Канєва розділив між убогих мешканців Триполісу риж і одіж. Атак Арабів на другий полк гренадієрів відперто. Ворог втратив 20 забитих. Італійці не понесли ніяких втрат. Пять літаків кидало на ворожій табор бомби котрі спалили багато предметів. Пароплав „Carlo Alberto“ бомбардував вчєра Амруз і Гану.

Ворохобня в Китаю.

Візд Сунятсєна до Китаю. Лондонські дєвники пишуть, що вожд китайської ворохобні Сунятсєн, що 10 днів пробував тайно в Лондоні, відїхав вчєра до Китаю.

Юанішкэй супроти національних зборів. Ріжницї між Юанішкєєм, а національними зборами що раз більш, бо мимо ухвали національних зборів проти дальшого ведєня війни, виславо вчєра першу бригаду Манджурів на полудне. Національні збори згодили ся на проєктовану конференцію провінціовальних представників, котра мала би порішити, чи має бути удержана монархія, чи заведена рєпублика.

Ворохобники в Шанґсі згодили ся, щоб Юанішкєй був першим президентом рєпублики.

Смерть чужинцям! Місіонарі доносять, що в Гєянґу ворохобники убили директорку школи паню Бєкманову і пятеро дїтїй, дальше Німця, що стоїть в почтовій китайській службі і кілька китайських дїтїй. Багато чужодержавних підданих опустило за радою консулів Чунґчанґ.

Бюро Райтера доносить, що льондонське

бюро баптистів одержало депешу з Шанґаю, яка звідомляє, що полученє в Чінґфу, де ворохобники замордували кількох чужинців, є перерване. Таснфу, головне місто в провінції Шанґай, лежить в звалищах. Ворохобники в Шантунґ поводять ся мирно.

Посли великодержав радять в Пекіні над положєнем. Они є думки, що без сильногo експедиційного корпусу годі охоронити чужинців. Більша часть чужих підданих одержала від консулів раду, щоб вийшли.

Звіт з діяльности Виділу „Львівського Бояна“ за адміністраційний рік 1910/11.

Адміністраційний рік обіймає час від дня 30. листопада 1910 по день 28. листопада 1911. року.

В сїм році, двацять першим від заснованя, спочивала управа товариства в руках виділу, вибраного на загальних зборах дня 30. листопада 1909. р. В склад его входили: др. Кирило Студинський (голова), др. Стан. Людкевич (заст. голови), др. Михайло Волошин (дирігент), п. Олена Ясеняцка (дирігентка), Роман Федусевич (секретар), проф. Євґен Флоростина (скарбник), проф. Богдан Вахнянин (бібліотекар). Заступниками виділових були: п. Софія Левицка і Юліян Божейко.

Членами контрольної комісії в р. 1910/11 були: пп. Йосиф Дрималик, П. Берест і др. Стефан Рудницький.

Від дня 30. листопада 1910 по конець адміністраційного року відбув виділ шіснацять засідань, на яких обговорювано справи, що стояли в звязи з правильним розвитком товариства.

В сїм році присвячено найбільше часу вокальним пробам, які відбували ся, з вїмкою ферій двічі на тиждєнь, а перед концертами навіть частіше в салі „Рускої Бєсїди“ (Ривок ч. 10). Протягом року відбуто 46 проб мішаного хору і 32 проби жіночого хору. В пробах брало участь пересічно 50—60 осіб.

Рєпертуар проб обіймав в р. 1910/11 крім помєнших, музичних творів:

- 1) Людкевича: „Кавказ“ ч. IV з оркестрою;
- 2) Гріґа: „Olav Trygvason“ з оркестрою;
- 3) Лисєнка: „Радуй ся, ниво“ з оркестрою;
- 4) Вахнянина: „Купальний хорівід“ з оркестрою;
- 5) Гендля: Ізраїль в Єгипті“ ч. I і II з оркестрою;
- 6) Січянського: „Дніпро реве“ з форт. супр.
- 7) Лисєнка: „Туман хвилями лягає“ з форт. супров.
- 8) Людкевича: „Дністрованка“ з форт. супров.;
- 9) Топольницького: „Хустина“ з оркестрою; 10) Бортияньского: „Псалми“.

В минулім адміністраційнім році виступив хор „Львівського Бояна“:

1) дня 4. л. грудня 1910. р. в концертї на дохід рускої гімназії в Яворові, на якім відспівав мішаний хор Січянського: „Дніпро реве“ в супроводі фортепяна;

2—3) дня 10. і 13. л. марта 1911. року в концертах, устроєних в пєдєсятилітє смерти генія України, Тараса Шевченка у великій салі „Фільгармонії“, на яких відспівав мішаний хор „Львівського Бояна“ в супроводі оркестри. Топольницького „Хустину“ (з солями п-ї Р. Рожанковской і п. В. Козака) і Людкевича: „Кавказ“ ч. IV (Finale — Боріте ся!);

4) дня 21. л. цвітня 1911 „Концерти“ Бортияньского в церкві Преображеня;

5) дня 10. червця в концертї на заомоговий фонд акад. молодежи, на якім відспівав мішаний хор в супроводі оркестри Гріґа: „Olav Trygvason“;

6) дня 9. верєсєня 1911. р. в концертї, устроєнім з нагоди кравого здвигу „Сокола“ відспівав мішаний хор Вахнянина: „Купальний Хорівід“ при супроводі форт.

7—8) дня 6. і 7. листопада 1911. року в концертах устроєних в памєть 100-літних роковин уродин Маркіяна Шашкевича, на яких мішаний хор відспівав Людкевича „Дністрованку“ з сольовим сольом п-ї Рожанковской на першим, а п-и Парахоняківної на другим

концерті в супроводі фортепіано; і Лисенка "Радуй ся живо неолита!" в супроводі оркестру. (Сольові соля відспівала п. Парахоняківа, Гетерова, Вацківна, др. Людкевич, п. В. Козак, др. Яримович, Фурдас і Білоголовка).

Годить ся зазначити, що Шевченкові і Маркіянові концерти уладив "Львівський Боян" власним заходом та що виділ товариства вивязав ся зі своєї задачі світло. Артистичні успіхи були незвичайні, що піднесла з призначенням руска преса. Велика в тім заслуга знаменитого діригента, д-ра Михайла Волошина, що з дійсним пожертвоуванем і витревалістю вів провід в хорі Товариства. Его енергії і запощадливості, які він віддав вповні безкорисно на услуги Товариства, треба приписати сей світлий розвій "Львівського Бояна", замітний від кількох літ. Коли від двох літ при більших святках треба було улажувати подвійні концерти то се доказом не лише розвою свідомости галицької України, але й симпатії, якими тішать ся музичні продукції "Львівського Бояна" серед нашої суспільности в часах, коли на чолі музичних попсів станув др. Волошин. Помагали йому широ в тій праці п-а Олена Ясеница (діригентка), що підготувала жіночі хори а крім сего віддавала великі услуги "Львівському Боянові" як знаменита акомпаніаторка, і п. Артимович, що виручав діригента в хвилях перешкоди.

З широчю подякою треба згадати, що в Шевченкових концертах взяли безкорисно участь солісти: проф. Евген Перфецький (артист-скрипак), п. Василь Барницький (артист-п'яніст) і проф. А. Вольфсталь (артист-віолінчеліст). Перший з них не лише відіграв сольові концерти, але й взяв участь в "Тріо" п. В. Барвінського. Всі три артисти здали собі щире признаве.

В Маркіянових концертах взяла участь артистка опери, п-і Сальомея Крушельницька, яка ва запрошене "Львівського Бояна" прибула з Via Reggia та збирала серед одушевленої публіки охлески і цвіти, та проф. "Висшого Муз. Інститута" п. Ф. Кребс, який дав себе пізнати як добрий артист скрипак.

В часі всіх концертів виступав хор "Бандуриста", з яким виділ "Львівського Бояна" удержує як найкращі товариські зносини.

Члени "Львівського Бояна" і "Бандуриста" відбули в сім році в часі ферій під проводом своїх діригентів д-ра Волошина і П. Артимовича артистичну прогульку по менших містах східної Галичини, а іменню Золочеві, Скалаті, Тереховлі, Калущі і Тисмениці. Акомпанював в часі цих концертів др. Людкевич.

Багато праці вложив виділ в підготоване поїздки хору на святю Шевченка в Київ, однак російський уряд ударемив сі заходи звисною забороною Тарасового свята на закордонній Україні. З тої самої причини не міг хор "Львівського Бояна" прийняти запрошеня від Українців з Каменця подільського. (Конець буде).

Просимо домагати ся "Руслана" по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і приєднувати нам нових передилатників в кругах своїх знакомих.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: Ераста; римо-кат.: Климента. — В п'ятницю: руско-кат.: Мінв; римо-кат.: Емілії.

— **Засідан Старшини Християнсько-суспільного Союзу** відбуде ся в салі Союзу в суботу дня 25. листопада с. р. о годині 6-ій вечером, на котре всіх членів і заступників запрошає ся. — *Ол. Барвінський. Др. Р. Кошевич.*

— **Прес. св. Епископ Др Хомишин** виїхав в дисциплію і поверне до Станіславова околді 5. грудня.

— **Нова сенсация в Коломиї.** Звідтам пишуть нам: І Коломия збирає ся обходити сотні роковини уродин Маркіана Шашкевича. Програма обходу богата. Між іншими єї точками є й приміщене на "Народнім Домі" пам'яткової таблиці. Ну, треба комусь промовити при відсловеню сеї таблиці. (Посвячувати єї "не треба", бо се заносилоб клерикалізмом!) І ось "тіснійший ювілейний комитет", на внесене відпоручника повітової Січової організації, ухвалює 6-ма голосами проти 3 (священників) просити з промовою пана посла Кирила Трильовського!... Колиж на рішучий протест святи-

шеників, голова комітету відликав ся до ширшого комітету, в якого склад входять відпоручники всіх коломиїських товариств національно демократичного стороництва (просимо сего не забути!), то сей комитет більшістю голосів (знова лише (!) проти 3 згаданих голосів, кількох відпоручників згаданих Товариств здержало ся в своїй "малорускій хитрости" від голосованя!) потверджує ухвалу тіснійшого комітету (бо відпоручник Січій заявив, що промова п. Трильовського се conditio, sine qua non участі Січій в поході а національно-демократи засадничі "протівники террору!..."), робить тільки ласкаву уступку клерикалам (sic!) і признає ще другого бесідника при пам'ятковій таблиці, але вже націонал-демоката, (але чи найде ся ще такий в коломиїській громаді?). І скажіть же люди добрі, чи се не сенсация? Пан Трильовський називає проводирів національно демократичного стороництва запродавцями (гляди статью "Політика клевет" в 257. ч. "Діла" с. р.), осьмішує ціле стороництво перед читачами "Запорожца" (календар пана Кирила на рік 1912); отаман Трильовський заборонює своїм Січам брати участь в красивім, всеукраїнським, маніфестаційнім здвизі Соколів, а члени того самого стороництва і члени того самого Сокола вибирають того самого пана Трильовського речником своїх почувань на Маркіяновім святі. Плюють сваткови в лице, а він каже, що дощ паде... Тай ще одна увага: Ідеї Маркіяна і — sit venia — "ідеї" отамана Кирила! Коломиїська українська Громадо! Чуж се не глум!...

— **3 Підгаєччини** пишуть нам: Відай і в підгаєцьким воєні не лучший шкільний інспектор від пана Niedzwieck-ого. Знаючи з часописи "Руслан", що шкільні діти можуть бути вільні від науки в ювілейний день Шашкевича удав ся парох Швейкова, до управителя школи і просив щоби взяли участь школяри в Богослуженю дня 6. листопада о 8. год. рано. Але п. управитель Щепанський не згодив ся, бо казав, нема ніякого розпорядку з окр. Ради шк. і заявив, що хіба о 7-ої год. рано перед наукою діти можуть піти до церкви. Молодший учитель Русин, заміськ бути з рускими діточками на Богослуженю, мусів передшкільним будинком напроти церкви доглядати дітий обряди лат. а о 8-ої розпочати вже науку. Прикро було родичам дивити ся, як їх діточки без учителя стояли в церкві, наколи під час обходів польських учителів враз з дітьми все беруть участь. Легко ажене Русинів видко із сторони п. физика. На святю Пр. Матери Б. пан физик вівзав рано до староства кілька господинов жінок до переслухання і покараня за то, що они не знаючи про забороноу відідали або віддали прослідну прислугу своякам помершим на тиф. Чи не міг пан физик визначити инший день до переслухання? Старша сестриця церковна з Швейкова з плачем оповідала про зневажене свого свята — заміськ бути на Богослуженю, мусіла 14 клм. іти до Підгаєць.

— **3 Товариства ім. св. Ап. Петра станіславської епархії.** З приходів Товариства в 1910. році наділено отсі церкви запомагами: а) беззворотними по 400 К. в Лукавці прилуч. до Вижиці, в Рускій Мольдавиці прилуч. до Кімполонга, в Книгинній-Гірці і в Книгинній-Кольонії; по 200 К. в Бочуку прилуч. до Погорилівки, в Рудольсдорфі прилуч. до Степелі і в Бортиках; — б) зворотними: в Опришівцях 1.200 К., в Печеніжній 700 К., в Лузі прилуч. до Делятина 500 К., в Кийданчу прилуч. до Сопова 500 К., в Камаяках великих 400 К., в Майдані прилуч. до Качики 300 К. і в Салогові 200 К. — За Виділ Товариства св. Ап. Петра в Станіславові: о. Гордівський, голова, о. Кучинський, секретар.

— **Духовенство а дорожня.** З Жукотинського деканату здержуємо до поміщеня отсе п'ясьмо: Священство деканата Жукотинського перемискої епархії на декавальним соборі д-я 16. листопада 1911. в Головецьку долішнім взяло під розвагу справу підвисшеня дотації для священників в який небудь спосіб в причини нечуваної дорожні, на що по переведеній дискусії всі зібрані одногласно ухвалили: просити Всесвітійшю Еп. Консисторію, щоби своїм впливом зволила виділати у компетентних властей полішшеня бити матеріяльного всіх священників.

— **Становище австрійського епископату в справі зменшеня свят.** "Reichspost" подає автентичні подробиці про постанови австрійського епископату що до католицких свят. В осуджуваню сеї справи замітні були два на-

прями. Оден напрям заявив ся за задержанем дотеперішних свят, другий за прийнятем декрету Ап. Столиці до практики в Австрії. На одно годили ся всі, а іменню на задержане свята Божого Тіла. За зменшенем свят були переважно епископи диєцезій, межуючих з Італією. Більшість епископату заявила ся удержанем свят. Порішене наступити в Римі. Однак в кождім случаю остане свята Божого Тіла; та навіть, колиб і внесено инші свята, то они остануть як церковні свята.

— **3 Сокальщини** пишуть нам: В звіті з діяльности "товариства науково-літературного" в р. 1910. ("Przegląd powszechny" з місяця листопада 1911. р. стор. 118.) написав др. Здярський ось що: "Takich wyzyn rozwoju, na jakich znalazlo się w roku prezury prof. dra K. Twardowskiego Towarzystwo nauczycieli szkół wyższych, dotąd nigdy jeszcze nie osiągnięto. Rozrost nieoczekiwany, i wprost żywiołowy zarówno dawnych, jak i nowoutworzonych agend jest wprost zdumiewający. Fakt nader znamienity i bliższej uwagi godny — rozrost ten datuje się od chwili, kiedy przed dwoma laty z Tow. wystąpiło gremialnie kilkudziesięciu członków — Rusinów, którzy pragnęli wprowadzić w stowarzyszeniu polskimi metodę walki za pomocą browningów i palki. Pomimo tej gremialnej secesji za którą tylko Panu Bogu gorąco podziękować należy, jako za wyleczenie ciężkiej choroby wewnętrznej, liczba członków nie zmalała wcale, gdyż wzrosła o 122 do cyfry ogólnej 1869 zwyczajnych i 10 honorowych".

Годі поврити, що в таким поважнім органі, як Przegląd powszechny найшла ся така писанина. Чимже провинили ся єї учитель Русин, що злоба скаженого всепольца встромила їм у руки палки і бровніги? Отсе єдино тим, що на власній землі, у власній хаті зажажали жити власним житєм. Сим не тільки славетний пан др. Здярський опоганив тих кількадесят членів Русинів, котрі в почутю свого достоїнства не хотіли врягати ся у всепольський ридван, але він зостогидив і також красву Радю шкільну, в котрій засідають переважно самі Поляки, бо она наділяє учительськими декретами голоту, що має діло лише з бровнігами і палками. Ми не чули ані не читали, щоби учитель-Русин бровнігами і палками бороли ся за народню справу, се тільки закидує судова власть руским академиком. А вжеж на львівським університеті весь професорський збір, з малими виїмками зложений з Поляків. Се вельми сумне, що з під їх кормиги такого рода люди виходять, у котрих не наука а лише бровніги і палки на умі.

Колиж читаємо уступ: Pomimo tej gremialnej secesji, za którą tylko Panu Bogu gorąco podziękować należy, jako za wyleczenie ciężkiej choroby wewnętrznej... приходить нам мимохіть на думку вислов сего надлюки-фарисея евангельского: "Господи, славу Тобі создаю, що я не є такий як той митар"...

Так культура всепольска топче і догогидить безощадно все, що лише її політичним забагам стоїть на перенюві. Її то запощадливості має Русь заянчати, що появили ся у неї Трильовські, Маруцаки, Дудкевичі, Маркові, Лозинські, Будзиновські. Який посьв таке живно! Час вже найвисший, щоби чільнійша часть суспільности польської схаменула ся і в злуці з людьми доброї волі скрутила би лобтій поганій гидрі всепольській, котра на жалв взяла верх в школі і в уряді і безнастанними ворожити інвективами вводить безлад і розстрій межі двома побіч себе живучими народами. — о. С.

— **Зарібкова праця жінци в числах.** Німецький професор др. Ф. Штір подає в томі нїм. видавництва "Wissenschaft u. Bildung" слідуючі вельми займаві числа, що відносять ся до зарібкової праці жінци: Участь жінци в зарібковій праці, в відношеню до цілого женського населеня, вносить після певних обчислень, хоч не урядових на Угорщині 45 10 проц., в Росії 44; в Австрії 42-80; у Франції 34-80; в Італії 40-40; в Німеччині 30-37; в Швейцарії 29-50; в Бельгії 28-10; в Данії 28-10; в Великій Британії 24; в Норвегії 24; в Швеції 21; в Іспанії 16-80; а в Португалії 14-20 проц. Про Америку висловлює ся проф. Містерберг, що "крім звания огневого сторожа та жовніра", Американка є діяльна вї всіх заводах. Вже перед 10 літами числено там 74.000 бухгалтерок, 86.000 стенографісток і писарок на машині, 14.692 занятих в комунальній службі. На 327.000 учительок було 111.000 учителів, значить три четвертині женських учительських

сил, а одна четверта мужеских. В женських колегіях учать переважно доцентки поверх 71 проц. учительского тіла; в мішаних колегіях лише 10 проц. Число практикуючих лікарок вносить 857, а адвокаток околді 1.000. А проте в Америці займає ся зарібковою працею лише 18 проц. женського населеня. Жінцина вишрає в прилюднім житю мужчин із ріжних становищ і робить сумнівної вартости конкуренцію. Однак обставини економічної натури пруть єї до того.

— **Трасене землі в середущій Європі.** Онодішнє землетрясенє обняло досить величезний простір. З східної Франції, з Швейцарії, Тиролю, Турингії і горішньої Італії надійшли вісти, що там було сильне землетрясенє, так, що подекуди наробило немалої шкоди. Перше потрясенє наступило о 10. год. 25 мін. Справді рух землі вносив тільки два до трох міліметрів, але відбував ся в дуже короткім часі. Околді 10. год. 45 мінут фальованє землі щезло в загальнім забуреню в єї лоні, викликаним сильним припливом води. Причини сего трясеня вияснює проф. Міхель, геолог і доцент королівської гірничої академії в Берліні і каже, що се було найбільше землетрясенє в німецьких краях з останних десятиліт. Що до сили треба розріжнати 10 клас землетрясеня, а се останнє є 7. до 8. класи. Простір був дуже великий, а осередком здає ся були Базиля і Цірх. Се землетрясенє не було вулканічного характеру, але тектонічного, то є таке, що повстає з причини твореня щілин і пересуненя верств землі. Цілий сей рух треба уважати за останній процес твореня Альп, як останнє північне посуванє на перед верств землі на просторі Альп, де стрічають ся з опором Шнарцвальду і вищих гірських ланцухів.

— **Страшний випадок** лучив ся в неділю вечером на залізничім шляху Тернопіль Бірки великі. Купець з Дичкова Г. Вільнер, вертаючи зі сном на однокіннім возі з Тернополя домів, переїздив через залізничий шлях. Нечаяно надїхав з закута поспішний поїзд і пірвав виз з конем. Вільнер, кинений на кільканаїцять метрів в гору, ударив головою в стовп і погіб на місці. Син Вільнера упав до рова і лише легко покалічив ся. Коня порозривала машина на кусні. Як опісля стверджено, причиною катастрофи було перерванє дота, яким стягано рампу, наслідком чого переїзд не був замкнений. Будивк, сиостерігши, що дріт перервав ся, хотів замкнути рампу руками, але коли прибіг на місце, було вже за пізно.

— **Сумна подія в Кульпаркові.** В заведеню божевельних в Кульпаркові був вже від довшого часу молодий актор Антін Місевич. А що останніми часами він був спокійний, взяли его до канцелярії і поводали ся з ним як з зовсім здоровим чоловіком, а навіть дозволено єму виходити на місто. Від якогось часу він все переслідував своїми любовними осьвідченнями одну монахию, яка через то перенесла ся до иншого павільону Місевич очевидно сим роздражений постановив єї убити. В місті купив револьвер і пішов до сего павільону, де була ся монахиця. Та оден з дозорців Іван Білень не хотів его пустяти, тоді Місевич вистрілив два рази до дозорця, але на щастє єго тільки легко зранив, а потім одним вистрілом відобрав собі жите.

— **Напад на листоноса.** В Празі, як доносять, напало оноді трох опришків на листоноса, що розносив гроші і з револьвером в руках зажадали від него гроший. Листонос почав кричати на тревогу і справді прибігло сейчас кількох людей, які зуміли зловити двох нападників. Они признали ся, що уладили також напад на залізничий поїзд біля Височан.

— **Дрібні вісти.** Степень докторів прав одержали на львівським університеті Українці: Захар Ткачук, родом з Київнина і Роман Домбчевський, родом з Ясенова горішного, степень доктора філософії: Іван Кришакевич. — На Угорщині в Панчові застрілила 18-літня субретка Евг. Зенфг свого любимця, офіцера Зобля, тому що єго перенесено, з причини чого мусіли покінчити ся їх зносини, а потім відобрала і собі жите. — У Львові при улиці Жерельній жінка муляра Любевцького, втікаючи від чоловіка, що хотів єї бити, скочила на улицу через вікно в I. поверху і тяжко потовкла ся. — В Львові з п'ятниці на суботу вкрадено з почтового поїзду Париж-Марселя много мішків в листах і значними суммами гроший, які були переважно призначені для Індії і далей ого Сходу.

— Переписка Редакції Впв. Українець в К. Дякуємо за знамениту допись. Помістимо завтра. Впв. п. П. в К. Дякуємо. Буде уміщене. Впв. п. Дописець в Самборі. Спасибі! Помістимо

Вже вийшла брошура п. з.

В оброні правди і чести,

відповіді радн. Дюра Ол. Барвіньського, д-ра К. Студинського і д-ра Ос. Маковая на напасти „Діла“. Стр. 99. 16-ка. Ціна 50 сот. Набути можна в книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, Ринок часло 10

Оповідки.

— Загальні збори „Львівського Бояна“ відбулись 28. л. падолиста 1911. р. в салі „Рускої Бесіди“ о год. 7. точно вечером з отриманним порядком: 1) Відчитане протоколу з останніх загальних зборів, 2) звіт уступаючого Виділу, 3) звіт касний, 4) звіт контрольного комісії, 5) вибір Виділу, 6) зміна статута, 7) внески членів. У Львові, дня 17. л. XI. 1911 р. За Виділ Товариства: Др. К. Студинський, голова. Роман Федусевич, секретар.

— 3 нагоди посвячена нового будинку ц. к. гімназії ім. Франц Йосифа в Тернополі, зложили на руки Дирекції рускої гімназії, підприємці будови Вп. Кендзевський і Улям 200 (двіста корон) К для білих учеників тої гімназії, а віце-маршалок повітової ради Вп. Ст. Гльоґер на ту саму ціль 10 (десять) К. За ті щедрі дари складає дирекція ц. к. гімназії ім. Франц Йосифа I. в Тернополі Вп. Добродіям в імени обдарованої молодіжки подяку.

— Зміна льоналю. Дня 15. листопада перенесено бюро Дирекції скарбового округу і ц. к. окружного Суду в скарбових справах у Львові з площі Сдової ч. 1 на II і III поверх винаймленого дому при ул. Підвале ч. 3.

Посмертні оповістки.

О. Володимир Мосевич, почесний кривошанин і парох в Двірках, перемискої єпархії, упокоїв ся дня 19. с. м. по тяжкій недугі в 73. році житя, а 42. святицтва Вічна ему пам'ять!

Дмитро Павлюк, підприємець будови зелівиць і доріг, помер дня 13. с. м. в Дрогобичі. В. в. п.!

Телеграми

з дня 22. падолиста.

Сідень. (ТКБ). В палаті послів веде ся нині дельша дорожня розправа. Промовляв генеральні бесідники о. Глявік (слов. люд.) „проти“, а п. М. Вітер (соц. дем.) „за“, потім наступили спростованя.

Будапешт. (ТКБ). В палаті послів угорського сойму відчитано вчера п'ясьмо місто предсідника Кабоса, (партия праці), в якім він зрикає ся достоїнства містопредсідника. Над тим п'ясьмом вела ся довша розправа; бесідники висказали жаль з причини сеї димісії.

Відень. (ТКБ). Грецький король відвідав вчера сільного міністра скарбу Буріяча в его мешканю і переб в у его родини в гостині.

Відень. (ТКБ). Грецький король відбув вчера конференцію з гр. Еренталем. Нані виїдуть з Відня.

Перт Саїд. (ТКБ). Англійска королівска родина прибула тут вчера вечером на помості корабля „Медна“.

Вашінгтон. (Б. Райтера). Зачувати, що мають вислати численні відділа піхоти і кінноти в діли здавленя ворохобні в Тексас проти Мексиканців. Президнат Тифт уважає, що Зединеві Держави не повинні мішати ся до відносин нового правительства.

Новий Йорк. З Мексикю доносять, що на границі змобілізовано 25.000 людей.

Лвадія. (ТКБ). Цар Микола прийняв вчера турецьку місію і дав на її честь обід, під час якого вінс тоаст на честь султана.

Берлін. (ТКБ). Бюджетова комісія покінчила вчера дискусію над макеанською справою.

Ганкау. (Б. Райт.) Вчера зведено завзяті борби. Борохобники побідили і заняли сильні становища на березі ріки коло Ганкау.

Просимо відновити передплату.

Всячина.

— Як колись будуть женитись. Відомо загально, що в часописях виставляють люди себе на публичну ліцитацію з осьвідчинами женитись. Хто хоче женитись або віддаватись пускає в світ таке оповіщене в часописях, пр. „мужчина літ 25, хороший, урядник чи який там инший стан, із пенсією пр. 3000 К, бажає подружитись із панною до 22 літ, брунеткою, очитаною, інтелігентною, котра має віна 5—10.000 К і пр. фотографію таку а таку під дискретною вимагає ся, відповіді слати на адресу X, Y, Z.“ Женцини не дармують також і собі залицяють ся отсею дорогою, та шукають застиа.

Ріжно оно буває у таких випадках, але так буває, що в той спосіб женять ся. Але се роблять лише люди маїтні або з доброю пенсією. Бідняги або так як коротають свій вік в сумнім і блуднім примусовім безженстві, бо ніхто їх не хоче звичайно тому, що не мають посагів і добрих владних становищ, або женять ся і як та пара волів запрягає ся в ярмо, щоби на спілку ще більше бідати. А як не допарують ся, як одно гайта, а друге вісьта, одно скорє, а друге ліньве, одно любить заглядати до чарки а друге за другими на боки і доперчувати собі в житю супружжєм, от тоді горе і печаль. Красавиці хоч інтелігентні рідко виходять добре замуж, бо краса після винишних поглядів то цвіт красний в маю а в червни вже опавший і зівалий, має попаят лише для хвилих розривок культурного гільтайства, що любює ся красою годину дві, день — два, але опісля глядає ся шдстави в житю, кругленької золотої чи срібної монети, не завадять і шапері ціні, навіть щось позитивного, що представляє вартість грошеву, словом фінансова сторуна має в часах великої жадоби монети чи не найбільший попаят.

Та світ жіночий не в тім битий. Наші Еви, а особливо американські небавом видувають новий замах на сю некультурну жадобу гроша нинишних женихів. Як поступ, то поступ. Люди вже літаками літають, чом же би жіноча краса, сирит і талант не мали залляти і злегковажити німу монету. Румяне личко, чудні брови, ангельський враз, гнучка стать і многі ще инші прикмети душі і тіла, чом же би не мали бути цінніші від того мольха грошевого, що его і злодій вкраде і вода забере і ржа та міль зїсть? То само відносить ся і до красних мужчин, котрі подібно як і женцини, хоч не мають маїна, ані славного роду, а за се красою і прикметами душі і вдачі будуть могли винчатись і пустять себе в лотерію. І буде небавом пущена в світ нова метода женитиби ось як: Часопись помістять вірну фотографію жениха чи невісти, що хоч не богаті, але хотіли би як найкрасше одружитись. Крім того буде уміщене ще таке:

„Я Н. Н. літ . . . хороший, здоров, не без маїна і т. д. всі свої прикмети вичислить, пуская себе в лотерію. Льос для дівчат від 18—25 літ коштує пр. 20 К, від 25—30 літ дівчат 50—60 К. Для вдвоиць льос виносить ме пр. 100 К, коли старші, але бездітні, коли з дітьми 200 К, для молодих вдовиць пр. 70—80 К. Колиж не перейшли ще 25—30 літ і суть бездітні, колиж з дітьми 150 кор. і т. д. і т. д.“ Так само зможуть зробити і жіночі круги усіх верств суспільних. Вдасть ся про те певну скількість номерів, їх ся після замовлення розпродасть за готівку прислану, а в певнім дні і годині відбуде ся тягнєня льосів в присутности нотаря. На кого впаде певне число, той і подружить ся з льосованою людяною. Так отже буде можна лекшим способом подружитись навіть голопятиковим і женцині, що не має достаточного віна і евентуально бути щасливим в новім суружжю ось так по долі заліпенім. Поживемо, побачимо як не ми, то хоть наші діти або внуки. Нам вже досить бачити ріжних комедій і винаходів штудерних, нехай они троха рознеселять ся тим, що нині виглядає сьмшним і неможливим. Світ йде все вперед, инша річ чи в добрім, але пре ся людскість до новостий і реклами, щоби заспокоїти свої розбурхані нерви і пристрасти.

Господарські, промислові і торговельні вісти.

Комунікат Краєвого Союзу для збуту худоби з торгу на безроги у Відні, дня листопада 1911.

Загальний згін вивосив 17,484 штук.
Ціна: Пріма:
Безроги галицькі, молоді, легкі 92—101
" " тяжкі і товсті 110—118
" " середні і гірші 80—92

Тенденція: Згін сего тижня був о 100 штук менший чим попередного тижня.

Спілки приналежні до „Краєвого Союзу для збуту худоби“ доставили 1.688 штук на 4.087 штук, проданих через Халборобську Агенцію для продажи худоби.

При закупні товарів просимо покликувати ся на наш дневник.

Аб.туриєнт гімназияльний

без материяльних средств до удержаня просить в той спосіб добрих людей о лекцію на селі. Підійме ся вести курс приготавляючий до гімн зні. „Сирота“ Львів poste restante головна почта.

— „Червоная Штука“, торговля дієцезальна Інститута Неноричного Зачатія Пр. Діви Марії в Станіславові має на складі вино літургічне, світло церковне і столове і всі прибоги церковні. В своїх робітнях виконують і на правляють ризи церковні, та виробляють всі лякі річи бронзівничі, Чаші, монстранції, дарохранительничі і пр. золотимо огнево і трєвадо.

Сю торговлю припоручаємо ласкаві опіці нашого Духовенства і просимо о ласкаві замовленя. Все виконуть ся по найкчших цінах. Призначєне чистого зиску в Всечесній шому Духовенству знанє. (8—?)

АЛЕКСАНДЕР МАЛІМОН

у Львові

ул. Валога ч. 9

поручає машини першорядних фабрик до шитя, гафту, трикотових виробів і панчошницьких. Приймаю машини до направи й заміни. Наука шитя, гафту та панчошницька безплатно.

304 Цінники на жаданє даром і безплатно.

Фортепяни

і паяна в найбільшій виборі як все

в складі фортепянів

И. Муссіль

у Львові, ул. Кароля Людвика ч. 7.

Фабрика меблів

Франца ЗАЙЦЕРА

(Zeizer)

поручає найдешевшд

Спальні і даяльні, гальони, Канцелярії, матерії ітд.

ЛьВІВ Пасаж Миколая.

З публичної ліцитації, походячі нові мебл продають ся по сїлдуочих цінах: Сецесвійний кредене К 45, отомана К 26, шафи К 30, спальня К 190, ідальяна К 140, столи К 9, уладженя кавалерської кімнати К 120, плюшєні сальони К 90 магонівчані сальони К 180. Крім сего чимало образів, кресел, столів, шаф, креденів, канап, столиків, занавіє і фіранок. — ДОРТЕУМ ул. Ліндога ч. 7 (бічна Коверника). По озуміна з провинцяю листовне.

УВАГА! Наше підприємство купує і посередничить в продажі меблів з приватних домів, з конкурсних і спадкових мас — приймає усю обстанову до перехованя. Перша найбільша 25 поноів богато заосмотрена

!!Купуйте!!

одобреній Радою шкільною красвою і виданий накладом „Видавництва Чина св. Василя В.“ в Жовкві підручник

д-ра Богдана Барвіньского п. з. „Оповіданя з рідної історії“.

Підручник обнимає 190 сторін тексту, XXXVI сторін ілюстрацій (числом 53) на кредовім папері і 2 мапки. В гарній полотняній оправі коштує всего 2 К 20 с.

Сей підручник є першим підручником рідної історії для руских середних шкл і дає шкільній молодежи вперше повний образ нашої бувальщини. Писаний так, що надає ся не лише для учеників I. класи середних шкл, але при недостаті иншого підручника й для учеників висших клас, для руских в ділових шкл, для семінарий ліцеїв та до кваліфікаційних іспитів на народних і в ділових учителів.

Надає ся він до науки в дівожих та хлопчячих бурсах і інститутах, а ізза своєї прясутности також для наших читалень, для селян і міщан. З хісною може пончати ся з него нашої історії й кождий осьвідчений Русин, що не має часу розчитувати ся в обємистих книжках.

У Львові набувати можна в „Книгарні наук. Товариства ім Шевченка“, Ринок 10.

Асекуруйте своє майко від огню

В „Дністрі“!

Кождий Русин повинен асекуровати ся від огню, щоби на случай пожежі не понести страти, бо достаток одиниці то добробит цілого народу.

дий Русин повинен асекуровати ся тіль в рускім товаристві взаїмних обезпечєнє

„ДНІСТЕР“

Нема жадного иншого руского товариства асекураційного, тільки один

„ДНІСТЕР“

„ДНІСТЕР“ рахує найдешевші оплати заобезпечєня селянських будинків,

„ДНІСТЕР“ звертає кождорічний чистий зиск своїм членам; на рік 1911 вносить зворот 10%.

„ДНІСТЕР“ оцінює та виплачує шкоди по огни скоро і ретельно, а до комісії запрошує все двох господарів на оцінителів.

„ДНІСТЕР“ дає підмоги руским школам і бурсам, де виховують ся селянські діти.

Люди асекуровані в „ДНІСТРІ“ можуть дістати позичку у всіх великих Банках і в Товаристві взаїмного кредиту „Дністер“.

Власні фонди „Дністра“ виносять з кінцем 1910 року 3,052.250 корон.

„ДНІСТЕР“ приймає обезпечєня на житє у всіх догідних комбінаціях (на дожитє, посмертні капітали, посаги, рентя).

В „ДНІСТРІ“ можна обезпечити від крадежи з вломом движимости всякого рода, а товариства кредитові готівку, цінні папери і некслі за дешевою оплатою премії.

Адреса „Дністра“: Товариство взаїмних обезпечєнє „Дністер“ у Львові, у власнім домі ул. Руска ч. 20.

ПИСАННЯ ШКОЛА МАШИНІ

Жорберт Єрліх Львів, площа Смольни 4. Склад машин до писаня і американських уладжень бюрових.

Др. Богдан Барвіньский:

Зїзд галицького князя Данила з угорским королем Белею IV. в Прешбурзі 1250 р. Історично критична аналіза. Львів 1901. 16° ст 18. — Ціна 10 сот.

Жигимонт Кейстутович, великий князь Литовско-руський. Історична монографія. Жовква 1905 8° ст. XIV+170. — Ціна 2 К.

Прешбурський зїзд в справі спадщини по Габенбергах. (Причинок до історії великого австрійского безкоролія). Львів 1903. 8° ст. 70. — Ціна 30 с.

Zygmunt Kiejstutowicz, ksiądz starodubski. Львів 1906. 8° ст. 28. — Ціна 50 с.

Історичні причинки. Розвідки, замітки і материяли до історії України-Руси. І. Жовква 1906 мал. 8° ст. 170. — Ціна 2 К.

Bogurodzicza dzewiczka a історичні висновки д-ра Щурата. (В інтересі історичної правди). Львів 1906. мала 8° ст. 41. — Ціна 20 с.

Історичний розвій імені українсько-руского народу. Львів 1909, мал. 8° ст. 41. — Ціна 40 с.

Історичні причинки і т. д. II. Львів 1909 мал. 8° ст. X+94. — Ціна 1 К 50 с.

І. Шевченко як „атеїст“ та поет „ненависти“. II. Безіменні „герої“ і їх кєргична робота. (Дві відповіди клеветникам Шевченка-Львів 1910. мал. 8° ст. 16. — Ціна 10 с.

Дістати можна в книгарні наук. Тов ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

ПОРАДНИК для „Соколів“ і „Січий“

„НА СОКОЛИНИХ КРИЛАХ“.

Зладив С. Горук. Сторін 346, кількадесят ілюстрацій крім рисунків до впоряду і вправ. Набувати можна у автора: Львів, ул. Хмельовского ч. 15, або в книгарні наук. Тов-а ім. Шевченка у Львові, Ринок 10. по ціні з К 20 с за оправлений примірник. На оплаті почти належить долучити 26 со ків.

РЕВУН

сатира Осипа Маковая з образами Струхманчуна

коштує в Книгарні наук. Тов. ім. Шевченка у Львові (Ринок 10) 1 К (з поштовою пересилкою 1 К 20 с.).